

प्रवर्तिता: Verz. d. Oxf. H. 33, a, 5 ist बह्वृच्: zu lesen.

बह्वृच् (wie eben) 1) m. (eig. versreich) Kenner des Rgveda, Anhäng-
er oder Vertreter desselben P. 5, 4, 74, Vārt. Vop. 6, 75. ब्राह्मण Art.
Br. 2, 36. 3, 2. 6, 18. Çat. Br. 10, 3, 20. 11, 5, 1, 10. Çāṅkh. Br. 6, 11. 16,
9. कथमध्वर्युर्बह्वृच्: साम गायित् Pāṇāv. Br. 5, 6, 6. Lāṭj. 4, 8, 23. 11, 2. M.
3, 145. MBh. 15, 312. Bhāg. P. 4, 4, 1. 9, 17, 3. Schol. zu P. 4, 4, 115. Siddh.
K. zu 1, 2, 36. 6, 1, 116. 4, 5. बह्वृच् f. die Frau eines Bahvṛka Ḡāṭadh.
im ÇKDr. बह्वृचब्राह्मण n. Verz. d. Oxf. H. 270, b, 13. Kull. zu M. 9, 8.
10, 105. Müller, SL. 176. fg. 183. ०श्रुति MAHIDH. zu VS. 1, 16. बह्वृच्-
क्लिक् Verz. d. B. H. No. 140. ०परिशिष्ट No. 1321. Verz. d. Oxf. H. 278,
b. बह्वृचोपनिषद् 270, b, 14. Ind. St. 3, 323, 16. ०ब्राह्मणोपनिषद् Verz. d.
Oxf. H. 393, No. 120. — 2) adj. so v. a. बह्वृच्. संकिताया बह्वृचाख्या
so v. a. der Rgveda Bhāg. P. 12, 6, 52. — Vgl. बह्वृच्य.

बह्वृच् m. Bez. einer Art Bettler Bhāg. P. 3, 12, 43. = कर्मोपसर्गनी-
कृत्य ज्ञानप्रधान: Schol. Vgl. बह्वृच्, wie andere Autt. st. बह्वृच् lesen.

बाकुरं (von बकुर) adj. in Verbindung mit दृति etwa Sackpfeife, Du-
delsack: धर्मति बाकुरं दृतिम् RV. 9, 1, 8.

बाजबाहुर्गुडरचन्द्र (बाज - वा - चन्द्र) m. N. pr. eines Fürsten Verz.
d. Oxf. H. No. 643.

बाड् (वाड् Vop.), बाडते baden (घ्राप्ताये, घ्राप्तावे) Dhātup. 8, 34.

बाडेर m. ein gemietheter Arbeiter Çāḍārthak. bei Wilson.

बाढं (partic. von बह्वृच्, बह्वृच् P. 7, 2, 18. Vop. 26, 111. posit. zu साधी-
येम् साधिष्ठ P. 5, 3, 63. Vop. 7, 36. AK. 3, 2, 62. 3, 4, 21, 237. Zu belegen
nur der loc. und der acc. neutr., die als Adverbia gebraucht werden.
1) बाढे lant, stark: अस्मिन् वां स्वाधिरा वेधसा गोर्वाढे अस्मिन् RV.
1, 181, 7. — 2) बाढम् (fast immer वाढम् geschr.) = दृढम् भृशम् u. s. w.
AK. 1, 1, 1, 62. 3, 4, 22, 47. H. 1303. an. 2, 130. MED. dh. 3. HALĀ. 3, 50.
= प्रतिज्ञायाम् AK. 3, 4, 22, 47. H. an. MED. = अस्मिन् HALĀ. gewiss,
sicherlich Spr. 2978 (wo das adv. zum Folgenden zu ziehen ist). 3396.
वाढमेषु दिवसेषु पार्थिव: कर्म साधयति पुत्रजन्मने Ragh. 19, 52. PRAB. 13,
8. Gewöhnlich als Partikel der Einwilligung, Bestätigung oder Bejahung
nach einer Aufforderung, einer Behauptung oder einer Frage: einver-
standen, gut, so geschehe es, so ist es, ja N. 17, 21. MBh. 1, 764. 13, 1485.
2969. R. 1, 30, 9. 37, 13. 32, 19. 60, 32. 67, 15. 2, 98, 18. R. GORR. 1, 13,
16. MAHĀH. 123, 11. KATHĀS. 24, 68. 26, 162. 43, 110. SOM. NALA 133. Bhāg.
P. 3, 12, 20. 22, 15. 5, 1, 5. 20. PĀṆĀT. 24, 11. 122, 9. PRAB. 12, 7. Çāṅkh. zu
BRH. Ār. Up. S. 92.

बाढस्वन् (बाढ + स्) adj. kräftig dahineilend: विसृष्टरातिर्याति बा-
ढस्वन् विश्वासु वृत्सु सद्मिच्छरः RV. 1, 122, 10.

बाण m. n. Siddh. K. 248, b, 3. 1) m. oxyt. und parox. Rohrpfeil, Pfeil
AK. 2, 8, 2, 54. 3, 4, 22, 48. TRIK. 2, 8, 52. 3, 3, 138. H. 778. fg. 229. an. 2,
149. MED. n. 27. HALĀ. 2, 311. 3, 68. यत्र बाणाः संपतन्ति RV. 6, 73, 17.
आ ते योनिं गर्भं एतु पुमान्बाणां ज्वेषुधम् AV. 3, 23, 2. 6, 105, 2. KAUC. 33.
SUND. 2, 16. DRAUP. 9, 9. MBh. 8, 3192. DAÇ. 1, 23. 50. R. 1, 1, 43. 2, 44, 18.
3, 69, 15. Spr. 429. Schol. zu Çat. Br. 14, 6, 8, 2. ०संधान das Aufsetzen
des Pfeils auf den Bogen Çāṅk. 32. ०मुक्ति das Abschiessen eines Pfeils
H. 780. HALĀ. 2, 315. ०वर्षिन् Ragh. 12, 50. ०सिद्धि das Treffen der
Pfeile Kām. Nitis. 14, 25. 27. कन्दर्प Spr. 1970. 2318. BRAHMA-P. in LA.

33, 13. VET. 7, 4. Wegen der fünf Pfeile des Liebesgottes, Bez. der Zahl
fünf Sūryas. 2, 17. 8, 3. 12, 89. Çaut. 16. 27. Vgl. पञ्चबाण. — 2) m. ein
best. Theil eines Pfeils H. an. बाणा f. das hintere Ende eines Pfeils
(बाणमूल) MED. Vgl. बाणवत्. — 3) Ziel: यो योगो भगवद्बाणः यो भग-
वत्सं लतीकीराति Schol.) Bhāg. P. 3, 25, 29. — 4) m. eine best. Rohrart, =
भद्रमुञ्ज RĀGĀN. im ÇKDr. — 5) m. f. (घा) eine blau blühende Barleria
AK. 2, 4, 2, 55. TRIK. 3, 3, 138. H. an. MED. Vāg. beim Schol. zu Çiç. 6,
46. विकचवाणादलावलयः Çiç. 6, 46. — 6) m. Einheuter MED. — 7) m.
= केवल MED. — 8) n. Körper PRAÇNOP. 2, 2. — 9) N. pr. a) eines
Asura, eines Sohnes des Bali, Feindes des Viṣṇu und Günstlings
des Çiva, AK. 3, 4, 22, 48. TRIK. 2, 8, 22. H. 221. H. an. MED. Vāg. beim
Schol. zu H. 210. MBh. 1, 2528. 9, 2700. 12, 8264. HARIV. 190. fg. 2362.
3133. 9793. 9806. fgg. 10731. fgg. KATHĀS. 31, 11. 27, 142. VP. 147. 593.
fgg. Bhāg. P. 3, 3, 11. 6, 8, 16. fg. 8, 10, 19. 29. ०जित् Bein. Viṣṇu's H.
221, Sch. ०रुन् desgl. WILSON und ÇKDr. angeblich nach H. बाणारि
desgl. Çāḍārthak. bei WILSON. बाणमुता Bāṇa's Tochter, Bein. der
Uśhā, Çāḍar. im ÇKDr. — b) eines Wesens im Gefolge des Skanda
(neben खड्ग Schwert) MBh. 9, 2569. — c) eines Fürsten HARIV. 5018.
3499. eines Sohnes des Vikukshi und Vaters des Anaraṇja, R. 4.
70, 22. fg. (72, 20 GORR.). 2, 110, 9. — d) eines Dichters, Verfassers der
Kādambari, des Harṣaḥarita und vielleicht auch der Ratnāvali
(nach HALL), DHAR. im ÇKDr. Verz. d. B. H. No. 361. fg. Verz. d. Oxf.
H. 142, a, 13. 238, b, 15. No. 334. HALL in der Einl. zu VĀSĀVAD. 7. 8. 21.
49. ०भृत् Verz. d. Oxf. H. 124, b, 33. No. 212. — e) eines Mannes niedri-
ger Herkunft RĀGĀ-TAR. 6, 318. — Die Bed. Feuer bei WILSON und im
ÇKDr. beruht auf einer falschen Zerlegung von नुह्वाणा TRIK. 1, 1, 66.

बाणगङ्गा (बाण + गङ्गा) f. N. pr. eines bei Someçā vorbeifliessenden
Flusses, der durch einen Pfeilschuss Rāvaṇa's entsandt sein soll:
सेमिशदक्षिणे भागे बाणेनाग्निं विभिक्षेव । रावणेन प्रकृतिता जलधाराति-
पुण्यदा ॥ बाणगङ्गेति विख्याता या स्नानादधकारिणी VĀRĀHA-P. im ÇKDr.

बाणाता (von बाण) f. das Pfeil-Sein KUMĀRAS. 4, 14.

बाणाधि (बाण 1. + 3. धि) m. Köcher H. 782, Sch. वि० MBh. 8, 3192.

बाणनाशा (बाण 1. + नाश) f. N. pr. eines Flusses Verz. d. Oxf. H.
19, b, 18. 25.

बाणपञ्चानन (बाण + पञ्च) m. N. pr. eines Dichters Verz. d. Oxf. H.
124, b, 31.

बाणपथ (बाण + पथ) m. Pfeilschussweite: ०पथातीति VIKR. 77, 6.

बाणपात (बाण 1. + पात) m. dass.: ०वर्तिन् Çāṅk. 6, 13. ०पथवर्तिन् v. 1.

बाणपुङ्खा (बाण + पुङ्ख) f. eine best. Pflanze, = शरपुङ्खा RĀGĀN. im ÇKDr.

बाणपुर n. die Stadt des Asura Bāṇa, = देवीकाट. शोणितपुर u. s.
w. TRIK. 2, 1, 17. H. 977.

बाणभट्ट s. u. बाण 8, d.

बाणमय (von बाण) adj. aus Pfeilen bestehend, durch Pfeile gebildet:
वर्ष MBh. 1, 4102. 3, 670. 4, 1889. तेजस् 3, 2100.

बाणलिङ्ग (बाण + लिङ्ग) n. N. pr. eines an der Narmadā befind-
lichen Liṅga MERUTANTRA 9 und JOGASĪRA im ÇKDr.

बाणवत् (von बाण) adj. 1) aus Rohr bestehend, arundineus; m. auch
so v. a. Pfeil Çat. Br. 14, 6, 8, 2. KĪTJ. ÇR. 22, 10, 25. Çāṅkh. ÇR. 14, 22,